

senere patentår forfalder den første dag i det pågældende patentår. Årsafgift kan ikke betales før patentets meddelelse og kan tidligst betales 6 måneder inden det pågældende patentårs begyndelse.

Stk. 2. Indehaveren af patentet af opfinderens, og begærer han senest den dag, da årsafgift første gang forfalder, henstand med betaling af årsafgifter, kan patentmyndigheden meddele ham sådan henstand, dog højst indtil 3 år fra patentets meddelelse, når det skønnes, at det ville være forbundet med betydelige vanskeligheder for ham at betale årsafgiften. Afslås begæringen, anses betaling inden 2 måneder derefter for rettidig.

Stk. 3. Årsafgiften kan med den fastsatte forhøjelse betales inden 6 måneder efter patentårets begyndelse eller, hvis afgiften vedrører patentår, der er påbegyndt før patentets meddelelse, efter sidstnævnte tidspunkt. Årsafgift, med hvis betaling der er givet henstand efter stk. 2, kan med den nævnte forhøjelse betales inden 6 måneder efter det tidspunkt, til hvilket henstand er givet.

Kapitel VI.

Licens, overdragelse m. v.

§ 43. Har patenthaveren givet en anden ret til erhvervsmæssigt at udnytte opfindelsen (licens), kan licenshaveren ikke overdrage denne ret til andre, medmindre andet måtte være aftalt.

§ 44. Er et patent overgået til en anden eller licens givet, skal dette på begæring indføres i patentregistret.

Stk. 2. Godtgøres det, at en registreret licens er ophørt, skal licensen slettes af registret.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder også for tvangslicens og rettigheder i henhold til § 53, stk. 2.

Stk. 4. Søgsmål vedrørende et patent kan altid anlægges mod den, som i registret er indført som patenthaver; og meddelelse fra patentmyndigheden kan sendes til ham.

§ 45. Hvis en patenteret opfindelse, når der er forløbet 3 år fra patentets meddelelse og 4 år fra patentansøgningens indlevering, ikke udøves her i landet i et rimeligt omfang, kan den, som her i landet vil udøve

opfindelsen, opnå tvangslicens dertil, medmindre der foreligger skellig grund til undladelsen.

Stk. 2. Såfremt der afsluttes en overenskomst med de øvrige nordiske lande i overensstemmelse med kapitel III, kan handelsministeren bestemme, at udøvelse i et af disse lande ved anvendelsen af bestemmelsen i stk. 1 skal sidestilles med udøvelse her i landet.

§ 46. Indehaveren af patent på en opfindelse, hvis udnyttelse er afhængig af et en anden tilhørende patent, kan opnå tvangslicens til udnyttelse af den ved det sidstnævnte patent beskyttede opfindelse, hvis det under hensyn til den førstnævnte opfindelses betydning eller af andre særlige grunde må anses for rimeligt.

Stk. 2. Indehaveren af patentet på den opfindelse, til hvis udnyttelse der er meddelt tvangslicens i medfør af bestemmelsen i stk. 1, kan opnå tvangslicens til udnyttelse af den anden opfindelse, medmindre særlige hensyn taler imod det.

§ 47. Når vigtige almene interesser gør det påkrævet, kan den, der erhvervsmæssigt vil udnytte en opfindelse, på hvilken en anden har patent, få tvangslicens hertil.

§ 48. Den, som, da en patentansøgning blev gjort tilgængelig for enhver, her i landet erhvervsmæssigt udnyttede den opfindelse, på hvilken patent søges, kan, hvis ansøgningen fører til patent, få tvangslicens til udnyttelsen, når ganske særlige grunde taler herfor og han ikke havde kendskab til ansøgningen og ej heller med rimelighed har kunnet skaffe sig sådant kendskab. Sådant ret tilkommer under tilsvarende forudsætninger også den, som havde truffet væsentlige foranstaltninger til erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen her i landet.

Stk. 2. Sådant tvangslicens kan omfatte tiden forud for patentets meddelelse.

§ 49. Tvangslicens må kun meddeles den, som kan antages at være i stand til at udnytte opfindelsen på rimelig og forsvarlig måde og i overensstemmelse med licensen.

Stk. 2. Tvangslicens er ikke til hinder for, at patenthaveren selv udnytter opfindelsen eller meddeler licens til andre. Tvangs-